

ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการ สำรวจสถานภาพอาชญากรรม โดยมหาวิทยาลัยรังสิต The Rangsit Crime Survey: A Feasibility Study to inaugurate The Rangsit Crime Survey

ร้อยตำรวจเอก จอมเดช ตรีเมฆ*

■ บทคัดย่อ

ระบบการจัดเก็บสถิติคดีอาญาของประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่มีความเป็นมาตรฐานสากลส่งผลให้เกิดการวิเคราะห์ที่คลาดเคลื่อนของสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง และส่งผลต่อการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม งานวิจัยฉบับนี้ได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมของสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักรเพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรม และเพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว โดย มหาวิทยาลัยรังสิต งานวิจัยฉบับนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บและวิเคราะห์สถิติคดีอาญาทั้งหมด 6 ท่าน เพื่อทราบถึงสภาพปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขในการจัดเก็บสถิติคดีอาญาของประเทศไทย และทำการศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญในการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมทั้งหมด 8 ท่าน เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่าระบบการจัดเก็บสถิติคดีอาญาของประเทศไทยใน

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

ปัจจุบันอันได้แก่ การจัดเก็บและประมวลผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีข้อบกพร่องคือ มีความทับซ้อนในการแบ่งประเภทความผิดของอาชญากรรม มีปัญหาในระบบการบันทึกข้อมูล และการเผยแพร่ข้อมูล ส่วนในด้านการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม มีข้อจำกัดในด้านการพัฒนาแบบสัมภาษณ์การจัดเก็บข้อมูล งบประมาณ และการเผยแพร่ข้อมูลที่กระทบต่อหน่วยงานราชการด้วยตนเอง ส่วนแนวทางการเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นควรให้มีการจัดทำขึ้นในรูปแบบของการจัดทำโพลสำรวจความกลัวอาชญากรรม ซึ่งเป็นแนวทางการจัดโครงการที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด ใช้บุคลากรน้อยที่สุด มีความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการจัดทำมากที่สุด โดยใช้ชื่อว่า RSU Crime Survey

คำสำคัญ : อาชญากรรม, สถิติอาชญากรรม, เหยื่ออาชญากรรม

■ Abstract

Thailand's crime data collection system is yet to be on par with international standards, resulting in distorted analysis of actual crime situation and difficulty in formulating crime reduction policy. This research analyses crime data collection system of the United States and the United

Kingdom in order to study ways to inaugurate a crime survey and find out the best means of carrying out such project by Rangsit University. This research is conducted qualitatively via in-depth interview of six crime data collection and analysis experts in order to recognise the problems and formulate solutions for crime data collection in Thailand. In addition, a focus group consisting of eight crime data collection experts will be formed to determine the procedure involved in the Rangsit Crime Survey. The researchers found out that crime data collection system in Thailand, in particular the Royal Thai Police's five-group crime data collection, still has shortcomings in terms of redundant, and problems in data collection and dissemination. Crime survey conducted by the Office of Justice Affairs still has limitations regarding the development of interview forms, data collection, budget constraints, and dissemination of data which may be harmful to other state agencies. As for the feasibility of conducting crime survey by Rangsit University, the experts agree that such survey be conducted in the form of Crime Fear Poll, the most feasible method which incurs least costs and minimal staff requirements. The name of the project will be the "RSU Crime Survey".

Keywords : Crime, Crime Statistic, Victim

■ บทนำ

ในการที่จะป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นจำเป็นจะต้องมีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างชัดเจน และสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดโดยหนึ่งในข้อมูลหลักที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการวางแผนการป้องกันปัญหาอาชญากรรมนั้นคือ สถิติอาชญากรรม ดังนั้น หากเกิดความไม่สมบูรณ์หรือข้อบกพร่องในสถิติอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นระบบรวบรวมข้อมูลหรือตัวเลขข้อมูลสถิติคดีอาญาที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง อาจส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพที่ลดลงของเครื่องมือที่ใช้การป้องกันอาชญากรรมไปด้วยเช่นเดียวกัน ระบบการเก็บสถิติข้อมูลหรือจำนวนการเกิดอาชญากรรมในกรุงเทพมหานครและในแต่ละจังหวัดในประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นคือ ระบบการจัดเก็บสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นจากการบันทึกข้อมูลสถิติของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือที่เรียกว่า “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” ซึ่งเป็นสถิติที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีอาญาหรือการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น ดำเนินการโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในส่วนของการจัดเก็บและรวบรวมสถิติต่าง ๆ จะดำเนินการเก็บรวบรวมโดยสถานีตำรวจแต่ละสถานีที่จะต้องรวบรวมจำนวนคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ได้มาจากการรายงานเหตุของประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการประกอบอาชญากรรม จุดอ่อนของระบบสถิติการเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรม

ในประเทศไทยหรือสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มคือการนับรวมแต่เฉพาะคดีที่ได้มีการบันทึกลงในสมุดคุมคดีโดยพนักงานสอบสวนแล้วเท่านั้น ไม่ได้รวมถึงเหตุหรือคดีอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นแต่ยังไม่ได้มีการแจ้งความหรือรายงานเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือได้มีการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้บันทึกในสมุดคุมคดีหรือไม่ได้มีการรับคดี ซึ่งข้อมูลเหล่านี้คือ “อาชญากรรมที่ไม่ได้รับรายงาน (Dark Figure)” ทำให้สถิติที่ได้เก็บรวบรวมมานั้นคลาดเคลื่อนและไม่ตรงกับความเป็นจริงที่ได้เกิดขึ้น ส่งผลให้การวางแผนการป้องกันอาชญากรรมซึ่งมีพื้นฐานสำคัญอยู่ที่สถิติอาชญากรรมในประเทศขาดประสิทธิภาพ และเกิดข้อบกพร่องอย่างเห็นได้ชัด

■ วัตถุประสงค์บ้านวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมของสหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา
2. เพื่อศึกษาการจัดเก็บและประมวลผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดขึ้น
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดทำสถิติที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาอาชญากรรมของหน่วยงานและสถาบันอื่นที่มีใช้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และทิศทางในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยลัยรังสิต

■ ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บและวิเคราะห์สถิติคดีอาญาทั้งหมด 6 ท่าน เพื่อทราบถึงสภาพปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขในการจัดเก็บสถิติคดีอาญาของประเทศไทย และทำการศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญในการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมทั้งหมด 8 ท่าน เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย พลเรือตรี ดร. วิโรจน์ พิมานมาศสุริยา รองคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้ก่อตั้งรังสิตโพล (Rangsit Poll) ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551, พันตำรวจเอก ดร. ณรงค์ศักดิ์ บวรวงค์พิทักษ์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างสูงเกี่ยวกับ “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” โดยปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 รวมเป็นเวลากว่า 10 ปี, พันตำรวจเอก ดร. ปรีดา สถาวร โฆษกประจำกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการเผยแพร่สถิติอาชญากรรมที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, พันตำรวจตรี ดร. ชวนันต์ เจนการ หัวหน้าศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้จัดทำสถิติในภาพรวมของกระทรวงยุติธรรม, รองศาสตราจารย์ ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ริเริ่มจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน และจัดทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมจำนวนมาก สุดท้าย นายเทวินทร์ อินทรจ่านง ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สำนักวิจัยเอแบคโพล ผู้ปฏิบัติหน้าที่หลักในสำนักวิจัยเอแบคโพล นับตั้งแต่มีการเริ่มต้นจัดตั้งสำนักวิจัย ส่วนในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มเป็นผู้ให้ความเห็นถึงทิศทางในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานกิจการยุติธรรมและผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมทั่วประเทศ อีกด้านหนึ่งคือผู้เชี่ยวชาญจากสำนักวิจัยเอแบคโพลและผู้เชี่ยวชาญสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านการทำการสำรวจสถิติทุกรูปแบบทั่วประเทศเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดว่าผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มทุกท่านไม่ประสงค์ระบุชื่อในงานวิจัย เนื่องจากเป็นข้อบังคับตามระเบียบของการให้ข้อมูลของหน่วยงาน

■ ผลการวิจัย

แนวทางการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร

แนวทางการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรนั้น มีการจัดเก็บสถิติ

อาชญากรรมแห่งชาติเฉพาะในอังกฤษและเวลส์ (Crime in England and Wales) ส่วนในประเทศสกอตแลนด์ และประเทศไอร์แลนด์เหนือจะมีการแยกจัดเก็บในแต่ละประเทศไว้อีกส่วนหนึ่งซึ่งไม่ขอลงมาถึงรายละเอียดในงานวิจัยฉบับนี้ อังกฤษและเวลส์ ได้เริ่มมีการเก็บรวบรวมสถิติอาญาโดยมีผู้ดำเนินการคือกระทรวงมหาดไทย (Home Office) โดยแรกเริ่มนั้นได้มีการเก็บรวบรวมสถิติอาชญากรรมแต่เฉพาะสถิติที่มาจากคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล และคดีที่ได้มีการตัดสินลงโทษไปแล้วเท่านั้น กระทั่งต่อมาในปี ค.ศ. 1857 จึงได้เริ่มมีการนำสถิติคดีที่มาจากกรรายงานของตำรวจมาใช้ ซึ่งในขณะเดียวกันนั้นก็มีการพัฒนาระบบการเก็บสถิติเรื่อยมาโดยจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมแห่งชาติเป็นรายปีโดยมีการรายงานสถิติสำคัญอยู่ 3 ประเภทคือ สถิติอาชญากรรมแห่งชาติของอังกฤษและเวลส์ สถิติการลงโทษของศาลยุติธรรม และสถิติการผู้ต้องขังของราชทัณฑ์ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1982 กระทรวงมหาดไทยของสหราชอาณาจักร (Home Office) ได้นำวิธีการสำรวจข้อมูลจากการสัมภาษณ์เหยื่อหรือผู้เสียหายจากการประกอบอาชญากรรมมาใช้อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก (Victimization survey) โดยใช้ชื่อว่า “The British Crime Survey (BCS)” (Smith, 2006) ในปัจจุบันสถิติอาชญากรรมแห่งชาติ ในอังกฤษและเวลส์ (Crime in England and Wales) มีระบบการเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลอาชญากรรม 2 วิธีหลักดังนี้

1. การจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police recorded crime) การ

รวบรวมสถิติคดีอาญาประเภทนี้ เป็นการรวบรวมจากสถิติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละท้องที่ที่ได้รับรายงานและบันทึกไว้ แต่วิธีนี้ไม่ได้รวมไปถึงเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้มีการรายงานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำการบันทึก (ซึ่งเกิดจากการเก็บรวบรวมโดยสถานีตำรวจ จำนวน 44 แห่ง และตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในระบบขนส่งสาธารณะ (British Transport Police) (Office for National Statistics, 2012)

2. การสำรวจสถานภาพอาชญากรรมแห่งสหราชอาณาจักร (The British Crime Survey) หรือปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น The Crime Survey for England and Wales และเปลี่ยนผู้รับผิดชอบจากกระทรวงมหาดไทย (Home Office) เป็นสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics) และแยกส่วนการสำรวจในประเทศสกอตแลนด์เดิมออกเป็นการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเทศสกอตแลนด์ (the Scottish Crime and Victimization Survey: SCVS) เป็นการเฉพาะ (Office for National Statistics, 2012) เป็นการสำรวจโดยสุ่มตัวแทนจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่าง ๆ กันทั่วประเทศโดยไม่มีปัจจัยในเรื่องของอายุ เพศ หรือเชื้อชาติ โดยเป็นการสำรวจถึงจำนวนของอาชญากรรมหรือพฤติกรรมต่อต้านสังคมที่ผู้เสียหายไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความรู้สึกของประชาชน และสังคมต่ออาชญากรรมหรือความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการจะเป็นการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (face to face) โดยเดิมทีการ

สำรวจจะสำรวจเฉพาะบุคคลที่อายุ 16 ปี ขึ้นไป (เฉพาะที่พักอาศัยอยู่ในบ้านพักส่วนตัว) จนกระทั่งในปี ค.ศ. 2009 จึงเริ่มมีเพิ่มกลุ่มการสำรวจในเด็กเยาวชนอายุระหว่าง 10 ถึง 15 ปี (BMRB, 2009)

ในแต่ละวิธีของการดำเนินการรวบรวมสถิติอาชญากรรมดังกล่าวไม่จำเป็นสถิติอาชญากรรมที่เกิดจากการรวบรวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การผนวกสถิติอาชญากรรมทั้ง 2 วิธี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้อย่างถี่ถ้วนและแยกแยะถึงข้อดีและข้อเสียของระบบการรวบรวมข้อมูลสามารถแสดงให้เห็นถึงสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ครอบคลุมกว่าการแยกวิเคราะห์เพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งในแต่ละปีกระทรวงมหาดไทยของสหราชอาณาจักร

(Home Office) จะมีการเผยแพร่สถิติข้อมูลในรูปแบบเอกสารทางวิชาการที่ได้มาจากทั้ง 2 แหล่ง (Crime in England and Wales : Findings from the British Crime Survey and Police Recorded Crime) โดยจะมีการระบุถึงผลการสำรวจของแต่ละประเภทของการรวบรวม โดยแยกแต่ละประเภทความผิด สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลากระทำ ความผิด การวิเคราะห์ไปถึงทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้น และการเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อแสดงภาพรวมที่กว้างขึ้นของอาชญากรรมในประเทศ รวมถึงสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของอาชญากรรมในอดีต และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Home Office, 2011) ซึ่งสถิติอาชญากรรมแห่งชาติในประเทศอังกฤษและเวลส์นั้นได้มีการแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดเอาไว้อย่างละเอียดเป็น 10 กลุ่ม (152 ความผิด) ดังต่อไปนี้

1. การกระทำความรุนแรงต่อบุคคล (Violence against the person)
2. อาชญากรรมทางเพศ (Sexual Offences)
3. ชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ (Robbery)
4. ลักทรัพย์ในเคหะสถาน (Burglary)
5. การกระทำความผิดต่อยานพาหนะ (Offences against vehicles)
6. ความผิดเกี่ยวกับการลักขโมยอื่น ๆ (Other theft Offences)
7. ความผิดฐานฉ้อโกงหรือหลอกลวง (Fraud and Forgery)
8. ความผิดฐานทำให้เสียหาย (Criminal Damage)
9. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Offences)
10. อาชญากรรมอื่น ๆ (Other Miscellaneous offences)

รูปที่ 1 การแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดของสถิติอาชญากรรมแห่งชาติประเทศอังกฤษและเวลส์
ที่มา : Home Office (2011)

แนวทางการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในปัจจุบันการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกามีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบหลักคือ การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ Uniform Crime Reports (UCR) และการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey : NCVS) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือ Uniform Crime Reports (UCR) เริ่มแรกเกิดจากความร่วมมือระหว่างสมาคมหัวหน้าตำรวจนานาชาติ (International Association of Chiefs of Police (IACP)) และคณะกรรมการการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ (Social Science Research Council (SSRC)) ในช่วงปี ค.ศ. 1920 โดยเริ่มกำหนดรูปแบบและประเภทของสถิติอาชญากรรมพื้นฐานขึ้นมา 7 ประเภท คือ 1. ฆาตกรรม (เจตนา) 2. ฆาตกรรม (ไม่เจตนา) 3. ฆมขึ้นกระทำชำเรา 4. บุกกรุ 5. ทำร้ายร่างกาย 6. ลักทรัพย์ 7. โจรกรรมรถ ซึ่งการดำเนินการในช่วงแรกได้มีหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลางหรือ Federal Bureau

Investigation (FBI) เข้ามาช่วยกำกับดูแลโดยจัดทำเป็นรายงานประจำเดือนโดยเผยแพร่ครั้งแรกในเดือนมกราคม ค.ศ. 1930 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 400 เมือง ใน 43 รัฐทั่วสหรัฐอเมริกา ครอบคลุมกว่า 20 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้นจนกระทั่งต่อมาได้มีการตรากฎหมายสำหรับคุ้มครองการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดทำสถิติอาชญากรรมแห่งชาติขึ้นมาโดยเป็นเจ้าหน้าที่ของ FBI ในปัจจุบันของ UCR นั้นประกอบไปด้วยการรวบรวมข้อมูลกว่า 17,000 หน่วยงาน และครอบคลุมกว่าร้อยละ 93 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาใน 46 มลรัฐ ปัจจุบัน UCR มีการจัดกลุ่มหรือแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยจัดทำเป็นดัชนีอาชญากรรม คือ Index Crime ส่วนที่ 1 และ ส่วนที่ 2 ซึ่งได้แก่ ดัชนีที่ 1 อาชญากรรมรุนแรง (Part 1 Index Crimes) ประกอบไปด้วยอาชญากรรม 8 ประเภท และดัชนีที่ 2 อาชญากรรมไม่รุนแรง (Part 2 Index Crimes) ประกอบไปด้วยอาชญากรรม 21 ประเภท ดังปรากฏในรูปที่ 2 และรูปที่ 3 ดังต่อไปนี้

อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
1. ฆาตกรรม (Murder)	5. บุกกรุ (Burglary)
2. การทารุณกรรมทางเพศ (Forcible rape)	6. ลักทรัพย์ (Larceny-theft)
3. ปล้นทรัพย์ (robbery)	7. โจรกรรมยานพาหนะ (Motor vehicle theft)
4. ทำร้ายร่างกาย (Aggravated assault)	8. การวางเพลิง (Arson)

รูปที่ 2 ดัชนีที่ 1 อาชญากรรมรุนแรง (Part 1 : Index Crimes)

ที่มา : Department of Justice (2004)

1. กระทำรุนแรงในครอบครัว (Offenses against the family)
2. เมาสุราขณะขับรถ (Driving under the influence)
3. กระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Liquor offenses)
4. เมาอาละวาด (Public drunkenness)
5. มีพฤติกรรมอันไม่สมควร (Disorderly conduct)
6. เป็นบุคคลเร่ร่อนหรือพเนจร (Vagrancy)
7. อาชญากรรมอื่น ๆ (Other offences)
8. การตกเป็นผู้ต้องสงสัย (Suspect)
9. ละเมิดกฎหรือฝ่าฝืนเข้าพื้นที่ห้าม (Curfew offenses and loitering)
10. หลบหนีการจับกุมหรือควบคุม (Runaways)
11. ทำร้ายร่างกาย (ไม่สาหัส) (Simple assault)
12. ปลอมแปลง/หลอกหลวง (Forgery and counterfeiting)
13. ฉ้อโกง (Fraud)
14. ยักยอก (Embezzlement)
15. ลักทรัพย์ (ที่ครอบครอง, สินค้า) (Stolen property)
16. ทำให้เสียทรัพย์ (Vandalism)
17. ครอบครองหรือพกพาอาวุธ (Weapons offenses)
18. โสเภณี (Prostitution)
19. การทำอนาจาร (Sex offences)
20. ใช้จ่ายเสพติด (Drug offences)
21. การพนัน (Gambling)

รูปที่ 3 ดัชนีที่ 2 อาชญากรรมไม่รุนแรง (Part 2 : Index Crimes)

ที่มา : Department of Justice (2004)

การรวบรวมข้อมูลเกิดขึ้นโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือรายงานอาชญากรรมที่ได้รับแจ้ง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่ได้จากการแจ้งความโดยผู้เสียหายและหากการสืบสวนสอบสวนในคดีนั้น ๆ ไม่มีความคืบหน้าหรือไม่มี การดำเนินการใด ๆ ก็จะถูกตัดออกไปจากสารบบ ข้อมูลที่รายงานมาจึงเป็นข้อมูลที่ปรากฏตัว ผู้กระทำผิดอย่างแท้จริง (Actual Offense Known) UCR ใช้วิธีการ 3 วิธีในการแสดงข้อมูล ด้านการประกอบอาชญากรรม กล่าวคือ

ประการแรก จำนวนผู้ประกอบอาชญากรรมที่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูกจับกุมจะมีการรายงานอย่างไม่ละเอียดเท่าใดนัก เช่น จำนวนผู้ถูกฆาตกรรมในปี ค.ศ. 2005 เท่ากับ.....คน และประการที่สอง แสดงให้เห็นถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละประเภทคดีในลักษณะเป็นอัตราร้อยละ เพื่อชี้ให้เห็นว่าการประกอบอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้นหรือลดลง ส่วนประการสุดท้าย จะแสดงให้เห็นถึงอัตราการเกิดอาชญากรรม โดยคำนวณจากหนึ่งแสนคนตามสูตรคือ

$$\frac{\text{จำนวนผู้ประกอบอาชญากรรม}}{\text{จำนวนพลเมืองทั้งหมด}} \times 100,000 = \text{อัตราการเกิดอาชญากรรม}$$

รูปที่ 4 สูตรคำนวณอัตราการเกิดอาชญากรรม

ที่มา : Department of Justice (2004)

2. การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey : NCVS) เป็นแนวทางในการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมอีกแนวทางหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเริ่มทำการสำรวจครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1973 เนื่องจากประสบปัญหาสถิติอาชญากรรมที่การใช้อยู่นั้นไม่สามารถวัดจำนวนสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง ยังมีผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่ไม่ได้รายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้เริ่มต้นการสำรวจโดยสนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการสำรวจ โดยให้องค์การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey : NCVS) เป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสร้างความน่าเชื่อถือของสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกามากยิ่งขึ้น ซึ่งการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนี้มีใช้เพียงแต่เป็นการสำรวจจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นข้อมูลรายบุคคลที่เกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้วย พื้นที่ และช่วงเวลาที่ยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น โดยการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจะดำเนินการสำรวจเป็นรายปี โดยใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

และการแจกแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือหลักในการรวบรวมข้อมูล โดยมีการจำแนกประเภทอาชญากรรมให้เห็นอย่างชัดเจน โดยเริ่มต้นจากการสำรวจหัวเมืองขนาดใหญ่ จำนวน 12 เมือง คือ ชิคาโก (Chicago) แคนซัส ซิตี้ (Kansas City) น็อกวิลล์ (Knoxville) ลอสแอนเจลิส (Los Angeles) เมดิสัน (Madison) นิวยอร์ก (New York) ซานดีเอโก (San Diego) สวันน่า (Savannah) สป็อกเคน (Spokane) สปริงฟิลด์ (Springfield) ทักซัน (Tucson) และวอชิงตัน ดีซี (Washington DC) โดยมีสำนักงานสถิติกระบวนการยุติธรรม สังกัดกระทรวงยุติธรรม (Department of Justice) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยผู้ให้สัมภาษณ์มีการกำหนดอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยไม่กำหนดเพศ จากผู้ที่พักอาศัยตามบ้านเรือน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายและอาชญากร สถานที่และเวลาเกิดเหตุ ระดับการใช้อาวุธ และผลเสียหายที่ได้รับ โดยในปี ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) ได้ทำการสำรวจ 92,390 บ้าน จำนวน 162,940 คน (Bureau of Justice Statistic, 2012) ซึ่งประเภทสถิติอาชญากรรมที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้คือ

1. อาชญากรรมรุนแรง (Violence Crime)

1.1 ช่มชืด/กระทำรุนแรงทางเพศ (Rape/sexual assault)

1.2 ชิง/ปล้นทรัพย์ (Robbery)

1.3 ทำร้ายร่างกาย (Assault)

1.3.1 ทำร้ายร่างกายสาหัส (Aggravated assault)

1.3.2 ทำร้ายร่างกายไม่สาหัส (Simple assault)

1.4 กระทำความรุนแรงในครอบครัว (Intimate partner violence)

1.5 กระทำอาชญากรรมรุนแรงเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บ (Violent crime involving injury)

2. อาชญากรรมร้ายแรง (Serious violent crime)

2.1 กระทำร้ายแรงในครอบครัว (Domestic Violence)

2.2 ก่อเหตุอาชญากรรมร้ายแรงโดยใช้อาวุธ (Serious Crime using weapons)

2.3 ก่ออาชญากรรมร้ายแรงเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บ (Serious Crime with injury)

3. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Crime)

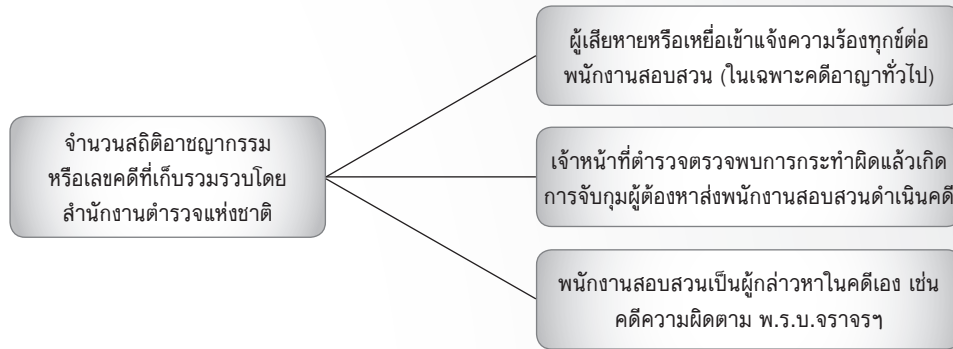
3.1 ลักทรัพย์ในเคหะสถาน/อาคาร (ย่องเบา) (Burglary)

3.2 โจรกรรมยานพาหนะ (Motor vehicle theft)

3.3 ขโมยทรัพย์สิน (Larceny-theft)

การจัดเก็บและประมวลผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดขึ้น

ระบบการเก็บสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นจากการบันทึกข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือที่เรียกว่า “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” เป็นสถิติที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีอาญาหรือการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นโดยจัดทำในลักษณะรายเดือนและรายปี แยกตามแต่ละหน่วยงาน ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในส่วนของการจัดเก็บและรวบรวมสถิติต่าง ๆ จะดำเนินการเก็บรวบรวมโดยการบันทึกข้อมูลคดีของพนักงานสอบสวนหรือร้อยเวรที่ปฏิบัติหน้าที่ตามสถานีตำรวจทั่วประเทศ โดยรวบรวมจำนวนคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ในช่วงเวลาที่ตนปฏิบัติหน้าที่เป็นผลัด โดยนับต่อเนื่องกันไป โดยผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวคือหน่วยงาน “ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง” ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกองบังคับการ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภารกิจหลักสำคัญของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางได้แก่ การบริหารจัดการ การควบคุมระบบสารสนเทศหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะระบบฐานข้อมูลสารสนเทศตำรวจ (POLIS) เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนาย โดยเฉพาะในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการจราจร โดยมีรูปแบบการบันทึกข้อมูลตามแผนภาพดังต่อไปนี้

รูปที่ 5 การบันทึกข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2556)

ข้อมูลดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการ รายงานเหตุของประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อหรือ ผู้เสียหายจากการประกอบอาชญากรรม หรือมี การจับกุมผู้กระทำผิดได้จากการตรวจตราของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หลังจากนั้นพนักงานสอบสวน จะรายงานต่อหน่วยบังคับบัญชาที่สูงกว่าเช่น กองบังคับการหรือกองบัญชาการที่สถานีตำรวจ

นั้นอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบให้ทราบ เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้มาจัดเก็บรวบรวมและสรุปผลในเป็น ภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมด ภายในประเทศในลักษณะรายเดือนและรายปี โดยแยกประเภทความผิดออกเป็น 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงถึงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม

1. อุกฉกรรจ์ฯ	2. ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน	3. ประทุษร้ายต่อ ทรัพย์สิน	4. คดีที่น่าสนใจ	5. คดีที่รัฐเป็น ผู้เสียหาย
- การฆ่าผู้อื่นโดย เจตนา	- การฆ่าผู้อื่นโดย เจตนา	- ลักทรัพย์	- โจรกรรม รถจักรยานยนต์	- อาวุธปืน (รวม)
- ปล้นทรัพย์	- การฆ่าผู้อื่นโดย ไม่เจตนา	- ชิงทรัพย์	- โจรกรรม รถยนต์	- การพนัน (รวม)
- ชิงทรัพย์	- ทำให้ตายโดย ประมาท	- ริดเอาทรัพย์	- โจรกรรมโค กระบือ	- ยาเสพติด
- ลักพาตัวเรียก ค่าไถ่	- พยายามฆ่า	- กรรโชกทรัพย์	- โจรกรรม เครื่องมือเกษตร	- ค่าประเวณี

ตารางที่ 1 แสดงถึงสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม (ต่อ)

1. อุกฉกรรจ์ฯ	2. ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน	3. ประทุษร้ายต่อ ทรัพย์สิน	4. คดีที่น่าสนใจ	5. คดีที่รัฐเป็น ผู้เสียหาย
- วางเพลิง	- ทำร้ายร่างกาย	- ชิงทรัพย์	- ปล้น ชิงรถแท็กซี่	- มีและเผยแพร่วัตถุ
	- ช่มชืด	- ปล้นทรัพย์	- ช่มชืดและฆ่า	
		- รับของโจร	- ลักพาตัว	
		- ทำให้เสียทรัพย์	- ฉ้อโกง ยักยอก	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2556)

สภาพปัญหาที่สำคัญที่สุดของสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มักถูก วิพากษ์วิจารณ์ทั้งจากนักวิชาการรวมทั้งเจ้าหน้าที่ ตำรวจผู้ปฏิบัติเองคือ การแบ่งกลุ่มที่ทับซ้อนกัน ของข้อมูลในประเภทความผิดของอาชญากรรม ยกตัวอย่างเช่น ความผิดในข้อหาปล้นทรัพย์ และชิงทรัพย์ กลับถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่คาบเกี่ยว กันอยู่ถึง 3 กลุ่มคือ กลุ่ม 1 (คดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ) กลุ่ม 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน) และกลุ่ม 4 (คดีที่น่าสนใจในกลุ่มปล้นชิงรถ โดยสาร) เป็นต้น หรือความผิดในข้อหาโจรกรรม รถจักรยานยนต์ที่มีส่วนคาบเกี่ยวกันระหว่าง ความผิดในกลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน) และกลุ่มที่ 4 (คดีที่น่าสนใจ) กล่าวคือการ โจรกรรมรถจักรยานยนต์นั้นถือเป็นความผิด ฐานลักทรัพย์แต่การไปแยกประเภทคดีเป็นกลุ่ม ที่ 4 ทำให้เกิดความสับสนโดยเฉพาะต่อผู้ปฏิบัติ ว่าจะต้องบันทึกคดีเป็นคดีอาญาในกลุ่มใดหรือ จำเป็นจะต้องบันทึกทั้ง 2 กลุ่มหรือไม่ และหาก บันทึกคดีเป็น 2 กลุ่มเมื่อสถิติดังกล่าวถูกรวม เพื่อนำเสนอถึงสถิติอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในภาพรวมจะถูกนำเสนอเป็น 2 เท่าของความ

เป็นจริงหรือไม่ จากการสัมภาษณ์พันตำรวจเอก ดร. ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ผู้กำกับการศูนย์ เทคโนโลยีและสารสนเทศกลางฯ เจ้าหน้าที่ ตำรวจผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและประมวล ผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ และพันตำรวจเอก ดร.ปรีดา สถาวร โฆษกประจำกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการเผยแพร่สถิติ อาชญากรรมที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ กล่าวยอมรับไปในทิศทางเดียวกันว่า สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มมีข้อบกพร่องในการแบ่ง กลุ่มที่ทับซ้อนกันในประเภทความผิด ข้อหา ปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ ข้อหาโจรกรรมรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ซึ่งส่งผลต่อการนำเสนอ สถิติอาชญากรรมที่คลาดเคลื่อนจากความ เป็นจริง รวมถึงไม่มีการแยกกลุ่มการบันทึกคดี ลักทรัพย์ในเคหะสถานกับการลักทรัพย์ในที่ สาธารณะซึ่งทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบาย ที่แยกออกจากกันได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหา ในด้านความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติ ปัญหาด้านการบันทึกข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจาก ความเป็นจริง และปัญหาการเผยแพร่ข้อมูลที่

ไม่เป็นมาตรฐานสากลอีกด้วย จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมอย่างเป็นทางการจากการรายงานเหตุอาชญากรรม (Police Recorded Crime) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นขาดมาตรฐานในการจัดเก็บ และมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแนวปฏิบัติของการเก็บข้อมูลอย่างเร่งด่วน

แนวทางการจัดทำสถิติที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาอาชญากรรมของหน่วยงานและสถาบันอื่นที่มีใช้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victimization Survey)

ในด้านการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victimization Survey) ผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยมีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการจัดทำข้อมูลในส่วนนี้ได้แก่ ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งมีการนำเอา การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey หรือ NCVS) ของสหรัฐอเมริกาเป็นแนวปฏิบัติ โดยเริ่มจัดทำขึ้นนับแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยจัดทำเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) และจัดทำเฉพาะในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2549 (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2551) ต่อมาได้จับเก็บข้อมูลทั่วประเทศเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2550 (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552) และครั้งต่อมาในปี พ.ศ. 2555 (ดร. อาภาสิริ สุวรรณานนท์ และคณะ, 2556) รวมการจัดทำข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศจนถึงปัจจุบัน

ทั้งหมด 2 ครั้ง ใช้งบประมาณในการจัดทำครั้งละ 2 ล้านบาท โดยประมาณ (เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บ) อย่างไรก็ตาม การสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมดังกล่าวยังคงมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเช่น การนำแบบสำรวจของสหรัฐอเมริกามาใช้โดยไม่ปรับเข้ากับบริบทของสังคมไทย โดยเฉพาะในฐานความผิด “การแอบอ้างใช้ข้อมูลผู้อื่น” (Identity Theft) มีข้อจำกัดในการจัดเก็บข้อมูลซึ่งเกิดจากเจ้าหน้าที่ที่จัดเก็บข้อมูลจะปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเวลาราชการ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลากลางคืน และวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ทำให้ไม่พบผู้ให้ข้อมูลที่ มีเวลาทำงานตรงกับเจ้าหน้าที่จัดเก็บ ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง รวมถึงมีข้อจำกัดในด้านการติดตั้งโทรศัพท์บ้านของประเทศไทย ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน ส่งผลให้การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีทางโทรศัพท์ที่เป็นแนวทางการสำรวจข้อมูลของทั้งในสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ไม่สามารถทำได้ในประเทศไทย รวมถึงพบข้อจำกัดในด้านการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นผลเสียต่อหน่วยงานราชการด้วยกันเอง ทำให้สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่สามารถเผยแพร่ข้อมูลในหลายส่วน (พันตำรวจตรี ดร. ชวนัสส์ เจนการ, 2556)

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในลักษณะของการจัดทำโพล

การจัดเก็บสถิติที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมในลักษณะของการจัดทำโพลนั้นมีความแตกต่างกับลักษณะการสำรวจรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยจะขอ

กล่าวถึงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในลักษณะของการจัดทำโพลจากสำนักโพลในประเทศไทย อันได้แก่ สำนักวิจัยโพล เอแบคโพล สวนดุสิตโพล และนิด้าโพล ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รังสิตโพล (Rangsit Poll) จากการสัมภาษณ์ พลเรือตรี ดร.วิโรจน์ พیمانมาศสุริยา (2556) รองคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้ก่อตั้งรังสิตโพลพบว่าการจัดทำโพลโดยสำนักวิจัยโพลนั้นยังไม่มี ความเกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมเท่าไรนัก ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วการทำโพลของสำนักวิจัยโพล มักจะจัดทำในเรื่องทางการเมืองและสังคมมากกว่า เช่น เรื่องการจัดการการเลือกตั้ง นโยบายรัฐบาล ปัญหาประสาธเขาพระวิหาร การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปัญหาของสังคม เป็นต้น

2. เอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC Poll) สำนักวิจัยเอแบคโพลได้มีการทำการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งในด้านการจัดทำเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ และการจัดทำเพื่อให้หน่วยงานราชการนำข้อมูลดังกล่าวเพื่อไปใช้งาน โดยในกรณีที่สำนักวิจัยเอแบคโพลเป็นผู้จัดทำเองนั้นมักจะเลือกเอาประเด็นที่มีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง หรือสำรวจความคิดเห็นในประเด็นที่ประชาชนให้ความสนใจ หรือเป็นประเด็นที่มีข้อถกเถียงกัน เป็นต้น ซึ่งการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นดังกล่าวนี้ จะมีการจัดทำเป็นช่วงเวลา หรือเฉพาะที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่จะไม่มีการจัดทำในประเด็นใดประเด็นหนึ่งอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะมีความแตกต่างกันจากการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ที่จะต้องจัดทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อ

ใช้ในการวิเคราะห์แนวโน้ม หรือเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3. สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (SuanDusit Poll) ทางสวนดุสิตโพล ได้เริ่มมีการทำการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมโดยมีลักษณะการสำรวจในรูปแบบของการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนกับการติดตามข่าวอาชญากรรมจากสื่อต่าง ๆ สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม และแนวทางการแก้ไขอาชญากรรม ซึ่งได้ทำการสำรวจขึ้นระหว่างวันที่ 2-6 มกราคม 2556 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างของผู้ที่สนใจติดตามข่าวอาชญากรรมจำนวน 1,349 คน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 53.15 รู้สึกสลดหดหู่ เศร้าสะเทือนใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีหลากหลายรูปแบบและรุนแรงมากขึ้น ในด้าน “สาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ในทัศนะของประชาชน” พบว่า ร้อยละ 54.28 เชื่อว่าปัญหาทางสภาพสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มีปัญหาครอบครัว ดิตยาเสพติด มีสิ่งยั่วยุ ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมมากที่สุด ส่วนการสำรวจ “แนวทางในการแก้ปัญหาอาชญากรรม” พบว่า ประชาชนร้อยละ 39.75% คิดว่า การดูแลเอาใจใส่ความรักความห่วงใยจากคนในครอบครัวเป็นอันดับแรก และอันดับ 2 ให้มีมาตรการกฎหมายบทลงโทษที่เด็ดขาด เจ้าหน้าที่กวดขันเอาจริง เอาจัง 25.13% ในด้าน “บุคคลหรือหน่วยงานใด ที่ควรเข้ามาดูแลรับผิดชอบปัญหาอาชญากรรมมากที่สุด” อันดับ 1 เจ้าหน้าที่ตำรวจ 37.81% ควรดำเนินการดังนี้ คือ หาสาเหตุพร้อมแนวทางในการป้องกันแก้ไข มีมาตรการที่เข้มงวด กวดขัน เจ้าหน้าที่เอาจริงเอาจังมากขึ้น อันดับ 2

รัฐบาล 24.95% ควรดำเนินการ เร่งแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ สร้างงานสร้างอาชีพ ช่วยให้ประชาชน มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เร่งแก้ไขอย่างจริงจัง (สวนดุสิตโพล, 2556)

4. แนวทางการดำเนินงานของนิด้าโพล สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA Poll) นิด้าโพล ได้มีการสำรวจความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมอยู่บ้างบางส่วนแต่ไม่บ่อยครั้งนัก เช่น การทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับเรื่อง “เยาวชนหรืออาชญากร” ซึ่งได้ทำการสำรวจขึ้นระหว่างวันที่ 10-15 กรกฎาคม 2555 โดยสำรวจจากประชาชน กระจายทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จำนวน 1,204 หน่วยตัวอย่าง ผลการสำรวจสรุปคือ ประชาชน ร้อยละ 72.68 มีความกังวลใจเกี่ยวกับปัญหา การก่ออาชญากรรม ปล้น ฆ่า และชิงทรัพย์ ของ “เยาวชน” ในระดับมากถึงมากที่สุด โดย ประชาชน ร้อยละ 30.36 กังวลใจการทะเลาะวิวาทของเด็กอาชีวศึกษามากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 28.95 เยาวชนก่อเหตุจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ รังราวและลักทรัพย์ ทั้งนี้ ประชาชน ร้อยละ 35.33 ระบุว่าปัญหาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อ ประเทศโดยทำให้การพัฒนาประเทศช้าลง ขาดความเจริญก้าวหน้า สำหรับผลกระทบต่อ สังคม พบว่า ประชาชน ร้อยละ 51.17 ระบุว่า สังคมขาดความสงบสุข เกิดความเดือดร้อน วุ่นวาย และการสูญเสีย ท้ายสุดประชาชน แนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหการก่ออาชญากรรม ของเยาวชนต่อรัฐบาล โดยร้อยละ 79.18 ระบุว่า “รัฐบาลควรลงมือแก้ปัญหาอย่างจริงจัง และ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด” สำหรับผู้ปกครอง ควร ดูแลเอาใจใส่ ให้เวลา อบรมสั่งสอน แยกแยะ

ว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรเข้าไปช่วยเหลือ จัดกิจกรรม อบรมให้ความรู้ แก่เยาวชน (ศูนย์สำรวจความคิดเห็นของประชาชน นิด้าโพล, 2555) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสำรวจ ดังกล่าวมีลักษณะคล้ายกับการสำรวจความ กลัวอาชญากรรม (Fear of Crime) แต่เป็นการ ระบุนุ้เฉพาะกรณีที่เกิดจากการกระทำความผิด ของเยาวชน

ความเป็นไปได้และทิศทางในการจัดทำโครงการ สํารวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัย รังสิต

พลเรือตรี ดร.วิโรจน์ พิमानมาศสุริยา (2556) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนวัตกรรมสังคม ผู้ก่อตั้งรังสิตโพล เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการจัดทำ โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) เนื่องจากข้อมูลของอาชญากรรมนั้น ยังขาด ข้อมูลที่จัดเป็นดัชนีชี้วัดของอาชญากรรมแต่ละ ประเภท แต่อย่างไรก็ตาม การทำนั้นเราต้อง สังเกตการณ์จัดทำในต่างประเทศด้วยการ ทำโพลเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทนี้ ประเภท นั้น แต่ละประเทศ มีความแตกต่างในการจัดทำ หรือไม่ว่าไร มีแนวทางการดำเนินการอย่างไร เช่น การจัดทำดัชนีความสุข การใช้สีในการ นำเสนอ มีสิ่งใดบ้างที่ต้องระมัดระวัง ซึ่งเป็นสิ่ง ที่เราจะต้องทำการศึกษาให้ดีกว่าดำเนินการ โดยท่านได้ให้ความเห็นในด้านการจัดทำ โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) ว่าควรที่จะมีลักษณะการเริ่มต้นโดยใช้บุคลากร ที่มีอยู่ก่อน แล้วจึงค่อยก้าวไปเป็นระดับการ

จัดตั้งศูนย์ต่อไป

รศ.ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2556) อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ริเริ่มจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกล่าวว่า หากมหาวิทยาลัยรังสิตจะเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกันกับที่สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บนั้น จะต้องใช้งบประมาณมากกว่าสำนักงานสถิติแห่งชาติถึง 5 เท่า เช่น หากสำนักงานสถิติแห่งชาติใช้งบประมาณจำนวน 2 ล้านบาทในการจัดทำ มหาวิทยาลัยรังสิตจะต้องใช้งบประมาณถึง 10 ล้านบาท เนื่องจากการจัดเก็บของสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นใช้บุคลากรที่เป็นอัตราจ้างประจำที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ทั่วประเทศอยู่แล้ว ซึ่งมีสถิติที่จะต้องจัดเก็บอันเป็นหน้าที่หลักเดิมอยู่ตามปกติ เช่น การจัดทำสัมมนาประชากร การจัดเก็บสถิติผู้สูงอายุ การจัดเก็บข้อมูลการบริโภค ฯลฯ ดังนั้นการจัดเก็บข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจึงเป็นเพียงแค่การเพิ่มประเด็นที่จะต้องจัดเก็บเท่านั้น ซึ่งใช้งบประมาณไม่เท่ากันกับการที่มหาวิทยาลัยจะส่งทีมวิจัยทำการจัดเก็บเองทั้งประเทศอย่างแน่นอน แต่อย่างไรก็ตามอีกแนวทางหนึ่งหากมหาวิทยาลัยรังสิตจะอาสาเป็นผู้จัดเก็บ ขอเสนอให้ทำร่วมกับกรมคุมประพฤติ โดยมหาวิทยาลัยอาจเป็นผู้วางแผน กำหนดงบประมาณ สุ่มตัวอย่างประมวลผล แต่ให้สำนักงานคุมประพฤติเป็นผู้จัดเก็บแทนซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้อาจใช้งบประมาณไม่มากหรืออาจใช้งบประมาณเทียบเท่ากับของสำนักงานกิจการยุติธรรมคือ 2 ล้านบาท โดยประมาณ ดังนั้นจึงมีความเห็นในมหาวิทยาลัยจัดทำโครงการสำรวจ

สถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) ในลักษณะของการจัดทำโพลจะมีความเป็นไปได้ในการจัดทำสูงกว่า และมีความจำเป็นต่อสังคมมากกว่า

ในด้านทิศทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิตนั้น ผู้วิจัยได้รับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อทำการสอบถามความคิดเห็นแนวทางและทิศทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ผลพบว่าทิศทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) มีดังต่อไปนี้

1. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ควรจะใช้สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นประเภทคดีตั้งต้นในการจัดเก็บข้อมูลต่อไป แม้ว่าจะพบปัญหาข้อขัดข้องในการแบ่งกลุ่มประเภทคดีก็ตาม แต่การแบ่งประเภทคดีที่มีความแตกต่างจากการบันทึกเหตุอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบข้อแตกต่างของข้อมูลการรับแจ้งเหตุกับข้อมูลการตกเป็นเหยื่อได้

2. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต สามารถจัดทำขึ้นในรูปแบบของการจัดทำวิจัยเปรียบเทียบสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ของสำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งใช้งบประมาณในการจัดทำน้อยกว่าการจัดเก็บข้อมูลชั้นใหม่โดยมหาวิทยาลัยรังสิตเอง

3. การสำรวจสถานภาพอาชญากรรมควรมีลักษณะเป็นความร่วมมือระหว่างสถาบัน เนื่องจากการเก็บข้อมูลจะต้องอาศัยการเก็บข้อมูลทั้งประเทศ หากมหาวิทยาลัยรังสิตจัดเก็บข้อมูลโดยลำพัง จะต้องใช้งบประมาณและบุคลากรในการจัดเก็บที่สูงมาก ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยรังสิตจะเป็นผู้จัดทำโครงการดังกล่าวควรอาศัยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและทรัพยากรที่จะต้องใช้ในการจัดเก็บ อย่างไรก็ตามการจัดทำโครงการในลักษณะความร่วมมือระหว่างสถาบันนั้นอาจเกิดข้อจำกัดบางประการในการจัดทำโครงการขึ้นตามมา และหากมหาวิทยาลัยรังสิตจะเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลแต่เพียงผู้เดียว

4. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ควรที่จะดำเนินการในรูปแบบของการจัดทำโพลสำรวจ ซึ่งใช้งบประมาณและทรัพยากรน้อยกว่าการเก็บข้อมูลทั้งหมด ดังที่สำนักงานกิจการยุติธรรมปฏิบัติอยู่ โดยการจัดทำโพลที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นควรให้มีการจัดทำคือ “การสำรวจความกลัวอาชญากรรม” ในแต่ละพื้นที่โดยทำการวัดซ้ำทุก 3-4 เดือน และการจัดอันดับ “10 ปัญหาอาชญากรรมที่เป็นเรื่องเดือดร้อนมากที่สุด” โดยมีการวัดซ้ำทุก 3-4 เดือนเช่นเดียวกัน

■ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยนั้นยังคงมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ โดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลการแจ้งเหตุอาชญากรรมของ

ประชาชนโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม) ที่ไม่มีการปรับปรุงระบบการจัดเก็บให้เป็นมาตรฐานนับแต่มีการเริ่มใช้การจัดเก็บสถิติในลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า สิ่งแรกที่จะต้องทำการปรับปรุงระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยนั้น เป็นหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ควรทบทวนแนวทางการจัดเก็บสถิติดังกล่าว ให้มีมาตรฐาน และเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านการจัดเก็บข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่จัดทำโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรที่จะมีการปรับแบบสำรวจที่นำมาจากสหรัฐอเมริกา ให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในการเก็บบันทึกฐานความผิดประเภทที่ 4 “การแอบอ้างใช้ข้อมูลผู้อื่น” (Identity Theft) เห็นควรให้เปลี่ยนเป็น “ความผิดในกลุ่มที่ถูกหลอกลวง” หรือ Fraud แทน ส่วนการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) นั้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการจัดทำในรูปแบบของการจัดทำโพลสำรวจความกลัวอาชญากรรม ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นแนวทางการจัดทำที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด ใช้บุคลากรน้อยที่สุด มีความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการจัดทำมากที่สุด โดยใช้ชื่อว่า RSU Crime Survey เพื่อสื่อถึงตัวมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้นและเริ่มต้นการดำเนินงานจากบุคลากรที่มีอยู่ในวิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ ใช้งบประมาณปกติของหน่วยงานหรืออาจทำการจัดของงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเป็นรายครั้ง ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดทำโพลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมโดยตรงนั้น มีอยู่

จำนวนน้อยในประเทศไทย และการจัดทำโพลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อประชาชนในวงกว้างรวมถึง การจัดทำโพลดังกล่าวเป็นการสร้างความโดดเด่นในการจัดทำโพล ของมหาวิทยาลัยรังสิตในประเด็นเรื่องอาชญากรรมให้เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรให้มีการเริ่มต้นจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต ในลักษณะของการจัดทำโพลต่อไป

■ บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กมลทิพย์ คดีการ และจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย.

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2550.

กมลทิพย์ คดีการ และจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย.

กระบวนการค้นคว้าใหม่ในการพัฒนาข้อมูลสถิติอาชญากรรม : จากภาครัฐสู่ภาคประชาชน. http://www.oja.go.th/new2011/document/Lists/Download_1/Attachments/23/oja_symposium_5_G1_room1.pdf, 2550.

ณรงค์ โปธิพฤษานันท์, ผศ.. ระเบียบวิธีวิจัย.

กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท, 2551.

นิต้าโพล. ประวัติินิต้าโพล. <http://nidapoll.nida.ac.th/main/index.php/en/history>,

2555.

มหาวิทยาลัยอัลสัมซัน. สำนักวิจัยแอบคโพล.

<http://www.abacpoll.au.edu>, 2555.

รัตนะ บัวสนธ์. วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คำสมัย, 2551

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. ข้อมูลสถิติคดีอาญา <http://pitc.police.go.th/2013/>, 2556.

ศูนย์สำรวจความคิดเห็นของประชาชนนิต้าโพล. **เยาวชนหรืออาชญากร.** www.prd.go.th/ewt_dl_link.php?nid=29219, 2555.

สมบูรณ์ บุญฤทธิ์ และคณะ, ร.ศ.. **สถิติเบื้องต้นและการวิจัย.** พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554.

สวนดุสิตโพล. **แนวทางการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมปี 2556 ของประชาชน.** <http://dusitpoll.dusit.ac.th/polldata/2556/25561357451539.pdf>, 2556.

สวนดุสิตโพล. **ประวัติความเป็นมาของสวนดุสิตโพล.** <http://dusitpoll.dusit.ac.th/pages/info/history.html>, 2553

สำนักงานกิจการยุติธรรม. **รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550.** สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2552.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. **รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548.** สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2550.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. **รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549.** สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2551.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. **รายงานประมวลสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและวิเคราะห์ตามแนวโน้มกระบวนการยุติธรรม**

- ทางอาญาประเทศไทย. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2555.
- อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ. **โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2555.** วารสารกระบวนการยุติธรรม ปีที่ 6 เล่มที่ 3 กันยายน-ธันวาคม, 2556.
- ภาษาอังกฤษ**
- BMRB. *British Crime Survey 2009-10 Technical report.* TNS-BMRB Report, 2009.
- Bureau of Justice Statistic. *Criminal Victimization.* <http://www.bjs.gov/content/pub/press/cv12pr.cfm>, 2012.
- Corbetta, P. *Social Research Theory, Methods and Techniques.* London: SAGE Publications, 2003.
- Department of Justice. *Crime in the United States in 2004.* http://www2.fbi.gov/ucr/cius_04/appendices/appendix_04.html, 2004.
- Department of Justice. *Uniform Crime Reporting Handbook.* http://www.fbi.gov/about-us/cjis/ucr/additional-ucr-publications/ucr_handbook.pdf, 2004.
- Home Office. Home Office Counting Rules For Recorded Crime. https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/224119/count-general-july-2013.pdf, 2013.
- Home Office. *User Guide to Home Office Crime Statistics.* London: Home Office, 2011.
- Home Office. *User Guide to Home Office Crime Statistics: Last Updated October 2011.* https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/116226/user-guide-crime-statistics.pdf, 2011.
- Jubb, V. *Methods of Criminological Research.* USA and Canada: Routledge, 1998.
- Mcguire, M. *“Criminal Statistics and the Construction of Crime”, in The Oxford Handbook of Criminology.* 5th ed. Oxford: Oxford University Press, 2012.
- Newburn, T. *Criminology.* Devon: Willian, 2007.
- Office for National Statistics. *Crime in England and Wales, Quaterly First Release to December 2011.* http://www.ons.gov.uk/ons/dcp171778_263244.pdf, 2012.
- Siegel. L J. *Criminology: The Core* 4th ed. Belmont: Wadsworth, 2011.
- Smith, A. *Crime Statistics: An independent review.* The Secretary of State for the Home Department, 2006.

